

(दशांश)
29-8-20

उपशांती प्रथम वर्ष, विषय व्याकरण
अर्थ- सिद्धांत में उड़ी (अर्थव्यक्ति) का प्रयोग

- 1 गीग - गी शब्दात्, अर्थव्यक्ति रहते प्रातिपदिक संज्ञायाम्, स्वौजसम्, इति रहते ० तथा द्वयमपौष्टि वचने म वचने इति रहते सदमात् ० आत् विगमत् ॥ गीगो गीग इति रहते ० गीग व ५ गीग प्राप्ते त प्रवृद्ध आतोऽमत्रासोः इति रहते ० आमात् ॥ इति आत्
- 2 गीव - गी शब्दात्, अर्थव्यक्ति प्रातिपदिक संज्ञायाम्, स्वौजसम्, इति रहते ० तथा द्वयमपौष्टि वचने म वचने इति रहते सदमात् ० गी शब्दात्, इति गीगत् ॥ इति गीगत् ॥ इति रहते ० अवादेश इति गीव इति गीगम् ॥
- 3 राः - रे शब्दात्, अर्थव्यक्ति प्रातिपदिक संज्ञायाम्, स्वौजसम्, इति रहते ० तथा द्वयमपौष्टि वचने म वचने इति रहते सदमात् ० रे शब्दात्, सु विगमत्, अत्र वचने लोपे रापो इति इति रहते ० रे मात् ॥ इति आत्, लस्य सत्वे लि लगे राः इति राः इति गीगम् ॥
- 4 रापो - रे शब्दात्, अर्थव्यक्ति रहते प्रातिपदिक संज्ञायाम्, स्वौजसम्, इति रहते ० तथा द्वयमपौष्टि वचने म वचने इति रहते सदमात् ० रे शब्दात्, आत् विगमत्, अवादेश पावः इति रहते ० आवादेश इति गीगम् ॥
- 5 गीगो - गी शब्दात्, अर्थव्यक्ति रहते प्रातिपदिक संज्ञायाम्, स्वौजसम्, इति रहते ० तथा द्वयमपौष्टि वचने म वचने इति रहते सदमात् ० गीगो शब्दात्, सु विगमत् अत्र वचने लोपे निरागोऽवसानम् इति अवसान संज्ञायाम्, लस्य सत्वे लि लगे गीगोः इति गीगम् ॥

अमानाथ मिश्र
रहो. प्रो. व्याकरण
रा. 30 सं. म. 10
ब्रह्मचर्याश्रम

दिनांक 29-8-20 उपशास्त्री द्वितीय वर्ष, (विषय व्याकरण)
 2004-सिंह द्वारन मीठुदी (अकारि प्रमलोग)

1. विदाङ्गरोतु - विदधातो लोड् लोट्-ध्याने विधमि
 इति लृतेण तिप् प्रत्यये अनुबन्ध लोपे । तिस्रि
 सार्वधातु मग इति लृतेण सार्वधातु म सं शायाम्
 मरिषि शाय् इति लृतेण शाय् प्राक् तं प्रवाच्य तनाड्डी
 क् उभय उः इति लृतेण उ प्रत्यये । ~~विदाङ्ग~~
 विदाङ्गु वन्त इत्यन्तरस्याम् इति लृतेण आम्
 निपात नात् आम् प्रत्यये । ~~सुञ्चानु प्रमुज्यन्ते~~
 इति लृतेण आम् प्रत्यये वत् सुञ्चानु प्रयोगस्य इति
 निमात् सुञ्चानु प्रमुज्यन्ते लिटि इति लृतेण आम्
 परम सुधातो रन्तु प्रयोगे । आर्धधातु मत्वात् सुञ्च
 त्वात् स्य स्थाने गुणे रपरत्वे, सार्वधातु मत्वात्
 उमात् स्य स्थाने गुणे, एरः इति रन्तु तिप् इमा
 रत्वात् स्थाने उत्वे सुत्, ममात् स्य स्या अनुस्वार
 पलस्येण सुत् विदाङ्गरोतु इति लिट्म् ।

2. विदाङ्गु रदीत् - विदधातो लोड् लोट्-ध्याने विधमि
 इति लृतेण तिप् प्रत्यये अनुबन्ध लोपे । तिस्रि
 शित् सार्वधातु मग इति सार्वधातु म सं शायाम्
 मरिषि शाय् इति लृतेण शाय् प्राक् तं प्रवाच्य
 तनाड्डी क् उभय उः इति उ प्रत्यये । विदाङ्गु वन्तु
 इत्यन्तरस्याम् इति लृतेण आम्, ~~सुञ्चानु~~ आगमे ।
 आम् प्रत्यये वत् सुञ्चानु प्रयोगस्य इति रन्तवलात्
 सुञ्चानु प्रमुज्यन्ते लिटि इति लृतेण आगपत्वात्
 सुधातो रन्तु प्रयोगे । आर्धधातु मत्वात् सुञ्चानु
 स्थाने गुणे रपरत्वे । सार्वधातु मत्वात् उमात् स्य स्थाने
 गुणे सुत् । एरः इति रन्तु इमारत्वात् स्थाने उत्वे
 सुत् इति लृतेण सुत् स्थाने तनाड्डी ।
 विदाङ्गु रदीत् इति लिट्म् ।

अमलापमि १६
 सप्तोऽप्यो व्यामलो
 रा० उ० स० म० व० प्रत्ययेना
 प्रयोगे

२॥ ह्रीं प्रथम खण्ड, विषय-दशो १

दिनांक २१.६.२० अति प्रथम पत्रम् (मेवल व्याम लो विषयम श्रोतामिदम्)
२१.६.२० अत्य तर्क संग्रह

प्रश्न १ कर्म वा: मिं लक्षणम् ? कर्म विधा उच्यते कर्म ? मि उच्यते लक्षणम् ।

उत्तर संयोग जिनत्वे सति संयोगाद् संभवात् उक्तमवापि मण्डल कर्मत्वम् । देवदत्ता पुस्तना संयोगे दस्त पुस्तम् संयोगस्याप्युक्तमवापि कालोत्तमा तदा सति व्याप्य निरासाय सत्यन्तम् । अर्थादिवालोप्य विज्ञोपपन्नम् । अर्थादिवालोप्य संयोगे तु तच्च कर्म उक्तपणापक्षेपण क उच्यते प्रसा (लागन गे दा ल्य उच्यते विद्यम् । तत्र उक्त- देश संयोगे उदाहारात् देतुत्व मुक्तपणत्वम् । अर्थादि देश संयोगे उदाहारात् देतुत्व मयक्षपणत्वम् । शरीरस्य सान्निध्यसंयोगात् उदाहारात् देतुत्वम् अमु उच्यते कर्म शरीरस्य अप्युक्त संयोगात् उदाहारात् देतुत्वम् प्रधाराणत्वम् । उक्तपणा जिनत्वे सति कर्म लक्षणत्वम्

प्रश्न २ सामान्य स्वामि लक्षणम् ? सामान्यं कुरुवर्तते ।

उत्तर जिनत्वे सति अनेक समवे त्वम् सामान्य स्व लक्षणम् । संयोगादिवालोप्य सत्यन्तम् । कालादिवालोप्य विज्ञोपपन्नत्वम् । काल परिमाणोदाहारे व्याप्य वालोप्य अनेकैरि सामान्य उच्यते इत्युक्ते कर्म उच्यते । तच्च सामान्यं विषयम् आस्यत् मेदात् । परसत्ता, अपत्तम् इत्येवम् ।

प्रश्न ३ विज्ञोपपत्ति मिं लक्षणम् ?

उत्तर जिनत्वे इत्येव सति आसत्त्व मग हत्व जिनत्वे सति व्याप्यत्वे सति विज्ञोपपत्तिम् । अर्थादिवालोप्य सत्यन्तम् । जिनत्वे इत्येव निष्ठ विज्ञोपपत्ति निरूपिते म मात उच्यते मेदात्त- जिनत्वे मगता वत्त्वे तु प्रकालता इत्येव य पर उच्यते विज्ञोपपत्ति लक्षणमिति पते ।

अमलनाम मिन्दु
ससो प्रो. नानला
रा. उ. सं. म. वि.
सुखलेना प्राणीया